

нати, шрапнели и куршуми. А пъкъ нагорѣ укрѣпена като нѣкой градъ. Нагорѣ тя е изпълнена съ окопи, иззидани отъ камъни и циментирани.

— А погледнешъ ли на изтокъ ще видишъ Дунавъ, а на западъ, синитѣ планински хълмове, прошарени съ села и градове; а околността е обраснала съ овошки и лозя. Изъ ливадитѣ ѝ шетатъ шарени (Швейцарски) крави съ малки и гойни теленца. А надникнешъ ли надолу, ще видишъ р. Тимокъ, какъ като змия се вие прѣзъ долини и рѣтлини. Хубава е, хубава Врѣшка-чука, но ние ще ѝ идемъ на гости лѣтосъ, когато нейнитѣ картини сж много омайни и покрити съ зелена покривка.

1.1 1918 година
гр. Кула.

Иванъ Вълковъ
уч. III пр. кл.

ПОЕТУ ВАЗОВУ

Когато се научихъ да чета
Родната си рѣчь свѣта,
Първо мойто внимание обръща
О, поете, твоята рѣчь могъща.

О, славни, безсмъртни поете,
Ти хулитѣ възъ България помете!
Съ своята рѣчь гръмовна
Ти всѣка задуши дума злословна.

Всѣко зло народно осуети,
Съ езика си великъ ти!
Ти си умствената българска сила,
Ти си защитникъ на рѣчта ни мила.

Варна. III прог. класъ.

Ем. Даверовъ.

Бълъжка. Редакцията помѣства това стихотворение на младия общаещъ писателъ Ем. Даверовъ, за да се види, до колко е голѣма почетътъ и адмиращията на нашитѣ дѣца-ученици писателъ и поетъ господинъ